

Niet getreurd, kerstman!

(tekst en muziek Marjon Dobbe)

“Niet getreurd, kerstman!” is een vrolijke, niet religieuze kerstmusical, geschreven met de bedoeling te worden gespeeld vóór alle kinderen van de basisschool en dóór leerlingen van de groepen 3 of 4. De rol van de kerstman kan worden gespeeld door de leerkracht of door een andere volwassene of een groot kind. Er zit veel muziek in en de musical is eenvoudig en snel in te studeren.

De speelduur is ongeveer drie kwartier.

Décor en attributen

Het verhaal speelt zich af op een open plek in het bos. Er is een boomstronk of iets dergelijks waarop de kerstman bij het begin van de musical ligt te slapen. Er is de arrenslee.

Liedjes

Het eerste liedje is een algemeen liedje over kerst. Het is geschikt voor de hele school en leuk om de hele school aan te leren, zodat de voorstelling begint met samenzang. De voorstelling kan daar ook mee worden afgesloten.

De andere liedjes zijn niet allemaal heel gemakkelijk, maar als de tijd genomen wordt om goed te luisteren, zijn ze goed te doen. Alleen de kerstman heeft een paar stukjes solozang, maar ook in de andere liedjes kunnen stukjes solo worden gezongen.

Regie

De kerstman is de belangrijkste figuur in deze musical. Hij heeft de tekst. De andere rollen zijn maar korte zinnnetjes.

Het is handig om de kerstman te laten spelen door de groepsleerkracht, vooral als de musical gespeeld wordt door groep 3. De spelertjes hebben dan veel steun aan de leerkracht en voelen zich veilig op het toneel.

Rollen

Er zijn 25 uitgeschreven rollen.

Kerstman	(grote rol)
Fee	(van de kleine rollen de grootste)
Kabouters 1t/m 5	(meer of minder mogelijk)
Rendieren 1t/m/9	(meer of minder mogelijk)
Rudolph	
Blitzen	
Blue Toxedo	
Cornet	
Dasher	
Dancer	
Donner	
Prancer	
Cupid	
Vixen	

Alle rechten voorbehouden aan:

Dobbe Muziek
www.dobbemuziek.com

NIET GETREURD, KERSTMAN !

(Het toneel stelt voor een bos. Er ligt een boomstam. Naast de boomstam staat de slee van de kerstman. De leidsels liggen er voor. Op de slee liggen cadeautjes. Op de boomstam ligt de kerstman te slapen. Terwijl hij slaapt zingen de spelers van achter het toneel het openingsliedje)

Kerstmis

Kerstmis en het kerstverhaal
Liedjes zingen allemaal
Als de sterretjes twinkelen
En de belletjes rinkelen
En de boom is mooi versierd
Nou dan kan het feest gevierd.

't Is weer tijd voor binnen blijven
want de avond valt al vroeg
en we moeten kaarten schrijven
hebben we er wel genoeg?

Kerstmis...

Nog heel even, nog heel even
Dan is school een poosje klaar
Wordt heel even opgeheven
Pas weer terug in 't nieuwe jaar

Kerstmis..

Komt de kerstman deze dagen
Komt hij met de arrenslee?

'k Weet, je mag er niet om vragen:
neemt hij ook een pakje mee?

Kerstmis...

Als we van het kindje zingen
Over lichtjes in de boom
Over vrede, dat soort dingen
Blijft dat dan alleen een droom?

Kerstmis...

KERSTMAN: *(ligt hoorbaar te slapen. Hij snurkt hard. Rekt zich eens uit en wil zich omdraaien. Daarbij valt hij van de boomstam af. Slaperig:)* Ho, ho, ho! Waar ben ik? *(Kijkt om zich heen)* Da's ook wat! Ik moet in slaap gevallen zijn! Ik zei nog zo tegen mijn rendieren: Heel even pauze! Heel even maar! *(kijkt om zich heen)* Waar zijn die malle dieren gebleven? *(Hij zoekt het toneel af)* Hé jongens! Waar zitten jullie? We kunnen weer , hoor! Joehoe! We moeten weer op pad! *(Hij gaat opzij af al roepend)* Hé, jongens! Kom op! Ho, ho, ho!

KABOUTER 1: *(op, slaperig)* Wie loopt daar zo verschrikkelijk te schreeuwen? Ik doe verdorie geen oog dicht! *(kijkt rond. Ziet niemand.)*

KERSTMAN: *(van achter)* Kom nou, jongens! Kom, we moeten verder!

KABOUTER 1: Zie je nou! Daar heb je het weer! Wat een geschreeuw! *(Hij kijkt eens rond en zoekend botst hij tegen de kerstman aan die juist weer op komt)*

KERSTMAN: Ho, ho, ho! Kabouter!

KABOUTER 1: Nee maar, kerstman!

KERSTMAN: Ho, ho, ho! Kabouter!

KABOUTER 1: Nee maar, kerstman!

KERSTMAN: Ho, ho, ho! Kabouter!

KABOUTER 1: Ja, nu weten we het wel!

Kerstman, waarom loopt U zo hard te roepen? Ik kan er verdorie niet van slapen!

KERSTMAN: Ik ben mijn rendieren kwijt!

KABOUTER 1: Uw rendieren kwijt? Hoe zien ze er uit?

KERSTMAN: Hoe zien ze er uit? Gewoon, als rendieren! Groot gewei, bruin, nou ja, gewoon rendieren. En o ja, eentje heeft er een rode neus. Dat is Rudolph. De lieverd! *(kerstman begint te snotten, zakdoek uit zijn zak)* Het zijn allemaal lieverds *(snuif weer)* Ik kan ze nergens vinden! *(snuif)* En hoe moet het nou met die pakjes. *(wijst op de slee, kijkt eens goed)* Hé, er zijn ook een stel pakjes verdwenen! Tjonge jonge jonge! Een kerstman kan ook nooit even zijn ogen dicht doen!*(snuif)*

KABOUTER 1: *(krijgt medelijden)* Och, arme kerstman! Maar wacht, ik roep de andere kabouters even wakker. Dan zoeken we met z'n allen. Dan vinden we ze heus wel! *(af)*

KERSTMAN *(gaat treurig op de boomstam zitten)*

KABOUTERS: *(op. Gaan achter om de kerstman heen staan)*
Dag kerstman.

KERSTMAN: Dag beste kabouters! Jullie willen me helpen zoeken?

KABOUTERS: Ja, natuurlijk kerstman!

KABOUTER 2: Hoe heten ze eigenlijk, kerstman?

KERSTMAN: Ze heten: Blitzen, Blue Tuxedo, Cornet, Dasher, Dancer, Donner, Prancer Cupid, Vixen en natuurlijk Rudolph!

KABOUTER 3: Ja, Rudolph, die kennen we wel.

KABOUTER 4: Met de rode neus!

KERSTMAN: Heb je die gezien? Waar zit hij?

KABOUTER 4: Nee, die hebben we niet gezien!

KABOUTER 5: Maar we kennen hem. Van het liedje!

Rudolph

Rudolph dat leuke rendier
Met zijn rode neus voorop
Trekt in zijn slee de kerstman
Over elke heuveltop
Vroeger had hij geen vriendjes
Eenzaam was hij elke dag
Tot op een keer de kerstman
Rudolphs rode neusje zag.
Nu gaat hij steeds met hem mee
In de kerstmistijd
Trekt de kerstman in zijn slee
Als hij langs de wegen rijdt
Dan schijnt dat rode neusje
Als een lichtje in de nacht
Rudolph dat leuke rendier
Heeft de kerstman thuis gebracht.

KERSTMAN: *(wordt weer verdrietig, snuif)* Ach ja, die Rudolph!
Maar, ho, ho, ho, die andere rendieren, die mogen er ook wezen ! *(snuif weer)*

Rendierenlied

Nou, je hebt Blitzen, Blue Toxedo en Cornet
Die had ik deze reis een keer vooraan gezet
En dan Dasher en Dancer
En Donner en Prancer
En Cupid en Vixen
Die staan ook nooit te niksen
O nee!

Ze zijn zo beresterk,
Ze houden van hun werk.
Al lopen ze soms dagen
Je hoort ze heus niet klagen
Waar zijn jullie gebleven
Wat gaan we nou beleven?
Waar zitten jullie nou?

Nou je hebt Blitzen...

Ze rennen door de kou
Ze zijn zo lief en trouw
Ja, is dat nou geen wonder?
Ik kan het echt niet zonder
Maar nu zomaar in enen
Zijn zij pardoes verdwenen
Waar zitten jullie nou?

Nou je hebt Blitzen...

KABOUTERS: Waar wachten we nog op? Zoeken!

Zoekmuziekje (*instrumentaal.*)

(Je ziet de kabouters op en af gaan. De kerstman ook. Af en toe roepen ze een naam van één van de rendieren)

KERSTMAN: (*gaat somber op de boomstam zitten*)
KABOUTERS: (*komen één voor één op en gaan bij de kerstman staan .*)
KABOUTER 2: Sorry kerstman.

KABOUTER 3: Ze zijn nergens te bekennen!
KABOUTER 4: Spoorloos verdwenen!
KABOUTER 5: Wij hebben ons best gedaan!
KABOUTER 1: (*haalt scheidsrechtersfluitje tevoorschijn*) Nog maar één idee!
KABOUTERS: (*wijzen naar het fluitje*) De toverfee!
KERSTMAN: De toverfee?
KABOUTERS: Ja, de toverfee!
KABOUTER 1: (*blaast op fluitje*)
FEE: (*op*) Ha, kabouters! Jullie hebben mij geroepen? Ha, meneer de kerstman. U ook hier in het bos?
KABOUTER 2: De kerstman heeft een probleem!
KABOUTER 3: Ja, de rendieren zijn er vandoor!
KABOUTER 4: Verdwenen!
KABOUTER 5: Spoorloos!
FEE: O jee!
KABOUTER 1: Wat denk je, fee, kun je hem helpen?
FEE: Maar natuurlijk help ik hem!
KABOUTERS: Gelukkig! Dan kunnen wij naar bed! Wel te rusten! (*af*)
KERSTMAN: (*roept hen na*) Trusten, kabouters en nog bedankt! (*tegen fee*) Wat denkt U, fee. Zou U mij echt kunnen helpen?
FEE: Maar natuurlijk!
KERSTMAN: Nou, tovert U dan maar snel mijn rendieren weer terug!
FEE: (*beetje zenuwachtig*) Nou..eh..kerstman, zo makkelijk gaat dat niet! Want ik weet niet waar ze zijn! En ..eh..het zit namelijk zo: Als ik niet weet waar iemand is, nou ja, dan kan ik zwaaien met mijn toverstafje wat ik wil, maar dan gebeurt er helemaal niks!
KERSTMAN: Nou, daar schieten we dus niet veel mee op!
FEE: Maar ik heb wel een stel andere rendieren zien lopen!

Ik weet precies waar die zijn. Dus die kan ik wel even hier naar toe toveren!

(Ze gaat meteen aan de slag. Zwaait met haar toverstaf)

“Rendieren van diep in ‘t bos.

Kom snel bij me hier op ‘t mos”

RENDIEREN: *(op)*

RENDIER 1: Hé, wat was dat nou?

RENDIER 2: Het leek wel of ik door de lucht zweefde!

RENDIER 3: Net stonden we nog op een heel andere plek!

RENDIER 4: Kijk nou, een fee!

RENDIER 5: En een hele grote kabouter!

RENDIER 6: Dat is geen kabouter!

RENDIER 7: Wat is het dan?

RENDIER 8: Dat is de kerstman!

RENDIER 9: Is dat echt waar?

RENDIEREN: Bent U echt de kerstman?

KERSTMAN: Ja, ik ben de kerstman Ho, ho, ho!

RENDIER 1: Maar, Uw slee wordt toch altijd getrokken door.. eh..

RENDIEREN: Rendieren!

KERSTMAN: *(knikt)*

RENDIER 2: En waar zijn die dan gebleven?

KERSTMAN: *(snik)* Weg!

RENDIER 3: En wie moeten dan de slee trekken?

KERSTMAN: Ik weet het niet!

FEE: Maar, domme kerstman! Waarom denkt U dat ik deze rendieren hier naar toe getoverd heb?

KERSTMAN: *(begrijpt het ineens en kijkt vrolijk)* O, nou snap ik het! *(dan kijkt hij weer treurig)*

FEE: Waarom kijkt U nu dan weer zo sip? Het probleem is toch opgelost? *(tegen rendieren)* Willen jullie de slee van de kerstman trekken?

RENDIER 4: O, dat lijkt me enig!

RENDIEREN: Ja, dat lijkt ons enig!

FEE: Nou, dat is dan opgelost. Ik ga maar weer eens!

KERSTMAN: Ho, ho, ho!

FEE: Wat nou, ho, ho, ho?

KERSTMAN: Ik vind het heel lief van deze rendieren hier, heus waar, maar....

FEE: Wat maar?

KERSTMAN: Tja, de pakjes moeten worden rond gebracht. Ik heb dus niet veel keus....

FEE: Dat dacht ik ook, kerstman. Dus...

KERSTMAN: Jullie zijn wel rendieren, maar niet MIJN rendieren!

FEE: Ach, kerstman, wat maakt het uit? Een rendier is een rendier, toch?

RENDIER 4: *(beetje beledigd)* En wat kunnen uw rendieren dan wat wij niet kunnen?

KERSTMAN: Nou, ze kunnen ..*(denkt even na)* Ze kunnen bij voorbeeld heel mooi zingen!

RENDIER 5: Nou, dat kunnen WIJ OOK heus wel, hoor, kerstman!

RENDIEREN: Ja, dat kunnen wij OOK HEUS wel!

RENDIER 6: *(gaat voor de rendieren staan en begint te dirigeren. Hij telt af:)* Eén twee, drie!

RENDIEREN: *(beginnen allerlei verschillende liedjes door elkaar te zingen. Geen kerstliedjes)*

KERSTMAN en FEE: *(doen de vingers in de oren. Het duurt even. Af en toe halen ze hun vingers uit de oren om te horen of het al over is. Dan gauw weer de vingers terug.)*

FEE: *(haalt de vingers uit de oren en zwaait hevig met haar toverstaf.)*

RENDIEREN: *(stoppen nu met de kakofonie)*

KERSTMAN: *(heeft door dat het lawaai gestopt is)* Verschrikkelijk!

RENDIEREN: *(kijken de kerstman beteuterd aan)*

KERSTMAN: En MIJN rendieren zingen trouwens kerstliedjes!

FEE: *(kijkt van de kerstman naar de rendieren en terug)*

Maar, daar kunnen we wat aan doen:

En: verrassing: Alles komt goed!